

עלון מס 6

מיזם לב פתוח-סיפורי התנדבות אישית
בני ברית ישראל

פורסם ב 4.5.2026

עלון מס 6

מיזם לב פתוח-סיפורי התנדבות אישית בני ברית ישראל

תוכן עניינים

- דבר העורכת ומובילת המיזם / מלכה סולומונוביץ
- קול קורא

הסיפורים המסופרים בעלון:

1. "מנטור בהאקתון בחט"ב" / יורם לשם.
2. "פיצוי מחברת ביטוח על ביטול נסיעה לחו"ל" / יורם לשם.
3. "פיצוי מחברת טיולים על הוצאות בחו"ל בגלל ביטול טיסה" / יורם לשם.
3. "מאחורי המסך-ההתנדבות שמחברת קהילה בזמן מלחמה" / יצחק סולומונוביץ
5. "התנדבות בבית ספר יסודי בתחום הרובוטיקה" / יורם לשם.
6. "התנדבות בפתחון לב" / ישראל פרקר.
7. "הספקת מזון למשפחות ויחידים" / ישראל פרקר.
8. "מחברים לבבות" / ברכה גולדנברג.
9. "אריזת חבילות מזון לנצרכים" / ישראל פרקר.
10. "תעוד סיפוריהם של בני הגיל השלישי" / שולמית גוטליב.

עלון מס 6

מיזם לב פתוח-סיפורי התנדבות אישית בני ברית ישראל

חברות וחברים יקרים,

עלון מס' 6 של "התנדבות אישית" יוצא לאור בימים של הפסקת אש וניסיון של כולנו לחזור לשגרה.

לאחר תקופה קשה של מלחמה, ובתוך רצף ימים טעונים ומשמעותיים בלוח השנה הישראלי: יום השואה, יום הזיכרון ויום העצמאות, האירועים עדין מהדהדים בלבנו ולא נותנים מנוח, במיוחד לאור המצב בצפון וחוסר הוודאות להמשך.

דווקא בימים אלו מתחדדת משמעותה של העשייה למען הזולת.

ההתנדבות נעשית לגשר – בין עבר להווה, בין כאב לתקווה, בין אדם לאדם. היא הדרך שלנו להמשיך, לחזק, ולבנות מציאות טובה יותר מתוך אחריות משותפת. בתוך כך, כל מעשה קטן של נתינה מקבל משמעות גדולה במיוחד ומזכיר לנו את הכוח שבפשטות האנושית.

יהי רצון שנדע לשמור על רוח זו גם בימים מורכבים, להושיט יד, לחזק זה את זה, ולהישאר נאמנים לערכים שמאחדים אותנו גם בבני-ברית.

תודה לכל העוסקים במלאכה – בעשייה, בכתיבה ובהשראה.

בתפילה לימים בטוחים ושקטים יותר,

ובאמונה בכוחה של נתינה להאיר גם את הימים המורכבים.

מלכה סולומונוביץ

מובילת מיזם "לב פתוח" ועורכת העלון

יו"ר מועצת בני ברית ישראל

אם טרם שלחתם את הסיפור שלכם, זה בדיוק הזמן להצטרף ולהוסיף או האור המיוחד שלכם למדור. פרטים **בעמוד הבא**.

בני ברית ישראל

קול קורא: מיזם "לב פתוח"

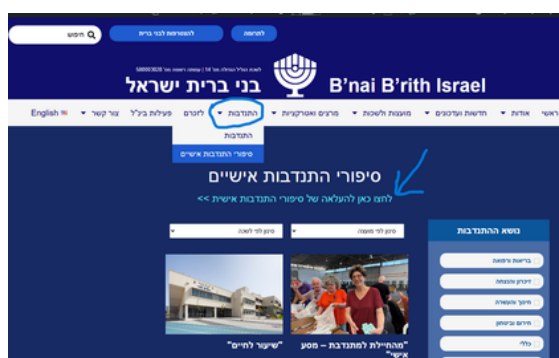

בואו לשתף את סיפור ההתנדבות האישי שלכם!

יש לכם סיפור התנדבות אישי?
מיזם "לב פתוח" מזמין אתכם, חברי בני ברית, לשתף בסיפור ההתנדבות האישי שלכם, ולתת במה לעשייתכם.

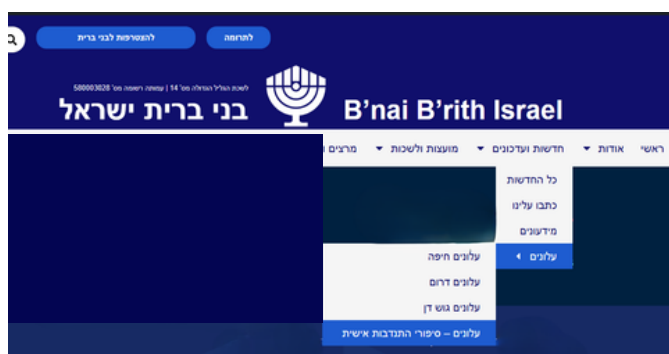
איך משתפים?

- נכנסים לאתר בני ברית <https://www.bnaibrithisrael.org.il>
- מהתפריט הראשי בוחרים: התנדבות / סיפורי התנדבות אישיים
- ושולחים את הסיפור בטופס המקוון, בהתאם להנחיות המפורטות שבטופס.
- הטופס שנשלח יועלה לאתר.

איך מגיעים לעלונים של סיפורי ההתנדבות?

- נכנסים לאתר בני ברית <https://www.bnaibrithisrael.org.il>
- מהתפריט הראשי בוחרים: חדשות ועדכונים/עלונים/עלונים- סיפורי התנדבות אישיים.
- אתם מוזמנים לא רק לקרוא, אלא גם להגיב לסיפורים.

צריכים הכוונה או עזרה? כתבו לי: malca.solomonovich@gmail.com

בברכה,

מלכה סולומונוביץ - מובילת המיזם

וצוות המיזם

סיפורי ההתנדבות האישית

(לפי סדר הופעתם באתר)

"מנטור בהאקתון בחט"ב"

שמי **יורם לשם** ואני חבר ב"לשכת נס", מועצה אזורית דרום. בין יתר פעולות ההתנדבות שלי, אני מתנדב במסגרת "ידיד לחינוך".

מתנדבי "ידיד לחינוך" יוזמים ומארגנים את תחרויות האקטון אחת לשנה בעיר אחרת בשיתוף מחלקת החינוך העירונית ואשכול פיס שמארח אותה. בדרך כלל מתארגנות כ 10-20 קבוצות של 4-5 תלמידי חט"ב בעיר (תלוי בגודל העיר), ולכל קבוצה מתמנה מנטור מתנדב של עמותת "ידיד לחינוך".

האקטון זו תחרות בין קבוצות שמקבלות משימה מסוימת ואשר לה הן אמורות למצוא פתרון בפרק זמן קצר. ה'האקטון' נולד בסביבה של חברות היי-טק שמעודד את העובדים לחשיבה יצירתית ופריצת דרך בחדשנות. בסוף התהליך הקבוצות מציגות את הפתרון שלהן לחבר שופטים אשר בוחר את הזוכה שקיבל את הניקוד הכי גבוה על פי אמות מידה שמגדירים מראש. בחברות היי טק הצוותים מסגרים ל 24/7 ליום יומיים למציאת פתרון. כאן, עם תלמידים בתקופת הלימודים מוקצים 3 חודשים שבסופם כל קבוצה מציגה את הפתרון עם כל הנימוקים למה בחרו אותו. אמות המידה הן: חדשנות, ישימות ועבודת צוות. חבר שופטים בוחר את הפתרונות ובוחר 1-3 קבוצות זוכות.

אני רוצה לספר על קבוצה אותה הנחיתי בראשון לציון. זו הייתה קבוצה של 5 בנות מבית ספר דתי בעיר.

המשך בעמוד הבא...

כאשר קיבלתי את המשימה, הייתי מאד סקרן איך הדברים יתנהלו היות ואני לא מקורב לציבור הדתי ולא יודע איך מתנהל בית ספר כזה. כאשר הגעתי לשם, הצמידו לי מישהי בוגרת שהפגישה אותי עם הצוות. ושם ציפתה לי הפתעה נהדרת, הבנות היו סקרניות ללמוד ולדעת, השקיעו מאמצים לחקור ולגלות ואפילו גייסו בני משפחה לעזור.

דבר נוסף שמאד עזר הייתה המעורבות והגיבוי המלא שקיבלתי מהמורה המלווה והמנהלת דבר מאד חשוב להצלחת התהליך. הנושא איתו התלמידים היו צריכים להתמודד היה "שיפור איכות החיים". התחום הוא מאד רחב, לכן נדרש מהצוות לחפש מידע, לבחון ולהשוות, לשקול בין הרבה אפשרויות ולבסוף לבחור את הפתרון אותו הם יציגו לחבר השופטים. השופטים מתחקרים את הצוות גם לגבי הפתרון וגם לגבי התהליך ובסופו של דבר בוחרים את הזוכים.

הפתרון שהקבוצה "שלי" הציעה היה "חברובוט". הרעיון שלהן היה לבנות "חברובוט" שהוא למעשה מערכת מכנית שפועלת על פי תכנה ייעודית ועם AI ללמידה והתאמה לאורך זמן.

בתחילת הדרך יוזן ה-חברובוט בנתונים של המבוגר הבודד המסוים, למשל: איזה תרופות הוא נוטל, מספרי טלפון של רופאים, קרובי משפחה, שירותי רווחה, וכו' ואז ה'חברובוט' יבצע המון מטלות: להזכיר ליטול תרופות מתאימות ובזמן (כולל להגיש אותן), להציע האזנה לתכניות ברדיו או צפייה בטלוויזיה, להזכיר להתקשר לילדים/חברים, להזכיר אירועים ביומן ועוד ועוד. ובנוסף, באמצעות הבינ"מ (AI) יאסוף נתונים לגבי ההרגלים של המבוגר כמו סוגי מוסיקה או ערוצים בטלוויזיה, מתי הוא הולך לישון ומתי הוא קם, וכו', ואז תתבצע התאמה שוטפת של המכונה בהתאם.

ה'חברובוט' יוכל לשפר באופן משמעותי את הבקרה על שלומו הפיסי של המבוגר הבודד, כמו למשל זיהוי חוסר תנועה מעל לפרק זמן סביר, זיהוי קול של נפילה וכו', ובמקרים אלה לבצע חיוג אוטומטי לקרובים או למוקד מוגדר מראש.

המשך בעמוד הבא...

הבנות הכינו חומרים טובים להצגת הפתרון וגם ידעו להציג אותו מול קהל ולשופטים בצורה מאד טובה, שוטפת ובהירה. הבנות עשו עבודה רבה ורצינית, הן קיימו מפגשים עם שירותי הרווחה בעירייה וכן ראיונות עם קרובי משפחה מבוגרים, ערכו, השוו, ושקלו ולבסוף הציגו פתרון יפה.

מאד הערכת את העובדה שהן בחרו להתייחס לפן מאד אנושי ומאד בעייתי של אוכלוסיית המבוגרים אשר לא מובלטים בכותרות אלא במקרי אסון, ואינם זוכים לקבל מענה מספק מהשירותים הקיימים היום. אם מתחשבים בעלייה מתמדת של תוחלת החיים, הבעיה רק תלך ותחריף בשנים הקרובות.

והנה קוריוז: מספר חודשים אחרי התחרות נתקלתי בכתבה בעיתון שסיפרה על מיזם אמיתי של חברה בארץ שמספקת מוצר דומה לחברובוט לשירותי הרווחה בקנדה.

מה יותר טוב מאשר לגלות שקבוצת בנות בחט"ב דתי בארץ חשבה על פתרון שמיושם הלכה למעשה בחיים עצמם!

יורם ארס

"פיצוי מחברת ביטוח על ביטול נסיעה לחו"ל"

שמי יורם לשם, מ"לשכת נס", מועצה אזורית דרום. אני מתנדב כטוען מוסמך לתביעות קטנות.

פנתה אלי ידידה שהזמינה לה ולבעלה טיול מאורגן, שכולל את כל החבילה: טיסות, העברות, לינות, הדרכה, וכד'.

היא עשתה ביטוח נסיעות בטווח הזמן הנכון, הצהירה את כל הצהרות הבריאות לאישורן, והנה כחודש לפני תאריך הנסיעה חלתה וביטלה את הטיול. בלי להיכנס לפרטים אישיים ורפואיים הומלץ לה על ידי הרופאים לא לנסוע לחו"ל במשך 3 חודשים.

היא פנתה לחברת הנסיעות וביקשה החזר. החברה הודיעה לה שבהתאם לתנאי ההתקשרות, היא יכולה לקבל רק חלק מהסכום המלא ששילמה. בסיכומו של דבר היא קיבלה כ 10,000 ₪ פחות ממה ששילמה.

בנוסף לכך היא פנתה לחברת הביטוח לדרוש את הפיצוי על החלק שלא קיבלה מחברת הנסיעות. חברת הביטוח ענתה שלפי תנאי הפוליסה לא מגיע לה החזר. בלי להיכנס להרבה פרטים חברת הביטוח מפצה את המבוטח במקרה של מחלה (על פי א) רשימה של אירועי בריאות, ו-ב) אם האירוע חל בתוך שבעה ימים לפני מועד הטיול. מאחר והאירוע היה חודש לפני הנסיעה, התנאים לא מתקיימים והיא לא זכאית לשום פיצוי.

המשך בעמוד הבא...

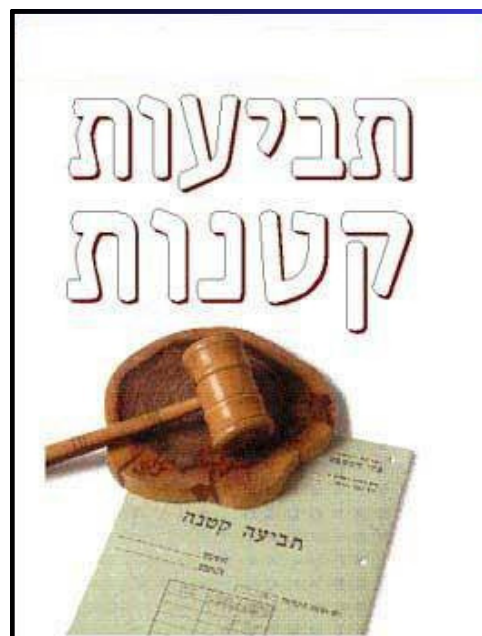
כאשר הגיעה אלי, בדקתי את כל העובדות וכל המסמכים וגם את ההיגיון מאחורי הסעיף שרק שבעה ימים לפני הנסיעה מכוסים. הטיעון של חברת הביטוח הוא שאם אדם לוקה במשהו כמה חודשים לפני הטיול, זו לא עילה לבטל בגלל שבינתיים הוא יכול להבריא ולצאת לטיול בלי שום בעיה. הגיוני מאד. אלא שאצל הידידה שלי, המקרה אמנם קרה חודש לפני הטיול, אבל הרופאים המליצו לה לא לצאת לחו"ל במשך שלושה חודשים – דהיינו, גם בתקופה הקובעת של השבעה ימים לפני הנסיעה היא הייתה חולה במחלה שמצדיקה פיצוי במקרה של ביטול.

עזרתי לה לנסח מכתב לחברת הביטוח עם הטיעון הנ"ל והיא שלחה אותו בצירוף כל המסמכים. כצפוי, חברת הביטוח ענתה שאחרי בדיקה נוספת לא מגיעים שום פיצויים...

הפעם ניסחתי עבודה מכתב קצת יותר משפטי וכתבתי "התראה לפני הגשת תביעה" ושנגיש תביעה לבית המשפט אם לא יתקבל הפיצוי תוך 14 יום מתאריך המכתב.

אחרי מספר ימים התקשרה עורכת דין של חברת הביטוח והודיעה לה שבקשתה התקבלה "לפנים משורת הדין" והיא תקבל את ההחזר במלואו, וכך היה. המלצתי היא שאם מגיעים למסקנה שהצדק איתנו, לא לוותר.

ההתנדבות גורמת לתחושה טובה וגם מלמדת...

יורם ארס

"פיצוי מחברת טיולים על הוצאות בחו"ל בגלל ביטול טיסה"

שמי **יורם לשם** ואני חבר ב"לשכת נס" במועצה האזורית דרום. אני מתנדב כטוען מוסמך לתביעות קטנות דרך ההתנדבות שלי בשי"ל (שירות ייעוץ לאזרח), או באופן פרטי ישירות אלי מפה לאוזן. פנה אלי ידיד שהזמין חבילת טיול עבורו, לאשתו ולשלושת ילדיהם. הם רכשו חבילת "הכל כלול", דהיינו: טיסות, בתי מלון והעברות. הם יצאו לטיול כמתוכנן, אבל יום לפני שהיו צריכים לחזור היה אירוע בטחוני "עם כלביא" שבגינו בוטלה טיסתם בחזרה לארץ. החברה פשוט "נעלמה", לא התערבה ולא סייעה להם כהוא זה, בטענה שהם לא אשמים בכך שחברת התעופה ביטלה את הטיסה בגלל "כח עליון" ואין להם מה לעשות עם זה. בלית ברירה יידי קנו כרטיסי טיסה אחרים, הזמינו מלון אחר, והצליחו לחזור לארץ באחור של שלושה ימים על חשבונם ובכספם. כאן באה לידי ביטוי עזרתי בידיעת החוק. החוק הרלוונטי כאן הוא "חוק שירותי תעופה". בלי להיכנס לפרטים, יש הבדל בין "סוכן נסיעות" לבין "מארגן". במקרה שלנו מדובר ב"מארגן" שמכר להם חבילת תיור שלמה "הכל כלול" ולכן הוא אחראי לספק את השירותים עליהם התחייב. במקרה שמשוהו משתבש הוא חייב למצוא פתרון ללקוחותיו (גם באמצעות ספקים אחרים אם הראשונים ביטלו).

המשך בעמוד הבא...

במקרה שלנו המארגן לא קיים את התחייבותו תוך זניחת הלקוח שלו לנפשו. עזרתי בניסוח המכתבים, כולל "התראה" ושום דבר לא עזר. בלית ברירה סייעתי בהגשת תביעה קטנה.

בד"כ תביעה קטנה עוסקת בפיצוי או בשיפוי הנזקים הכספיים הישירים למקרה הנדון בלבד, אבל מדובר בחברה גדולה שגורמת עוול להרבה לקוחות באופן בוטה וחוזר על עצמו. במקרה כזה, אפשר להוסיף לתביעה סעיף "עונש לדוגמה". זהו סוג של תחליף ל "תביעה ייצוגית" שהינו כשלעצמו תהליך מאד מורכב ולא מטופל כלל בתביעות קטנות.

הגשנו תביעה על כל ההוצאות שהיו להם וגם כללנו "עונש לדוגמה". מספר לא רב של שבועות לפני תאריך המשפט התקשר עורך הדין של החברה לחברי והציע לו פשרה. הוא התייעץ איתי, ואחרי כמה שיחות קיבל החזר של כ- 17,000 ₪ (מתוך כ- 20,000 ₪ שביקשנו).

בתקופה האחרונה בגלל מצבי חירום יש הרבה ביטולים ושינויים במועדי הטיסות. בכל זאת, חשוב לדעת כי החוק לא משחרר באופן אוטומטי וגורף את הגורמים השונים מהאחריות שלהם ללקוחותיהם.

בתי משפט לתביעות קטנות מאד אמפטיים לאזרח מן השורה שמתמודד מול חברות ענק, אבל מאידך גם מבין שחלק מהבעיה היא המצב הבטחוני שמקשה על כל ענף התיירות ולא מתעלם מכך. לפיכך, גם אם תקבלו פיצוי, ייתכן הוא לא יהיה מלא אבל משמעותי בד"כ.

שמחתי לעזור בהתנדבות לחבר ולשמור על זכויות "האזרח הקטן" ולהנות מהרגשת הסיפוק כאשר זה מצליח.

כל מקרה מלמד אותי ואני משתף אתכם הקוראים בתובנות שאולי יעזרו גם לכם בעתיד.

יורם לפס

"מאחורי המסך - ההתנדבות שמחברת קהילה בזמן מלחמה"

שמי **יצחק סולומונוביץ**, חבר ב"לשכת נס", במועצה האזורית דרום. בימים כתיקונם אני מתנדב במגוון תחומים בקהילה. ההתנדבות היא חלק בלתי נפרד מחיי.

אך הפעם אבקש להתמקד בתקופה מיוחדת ומאתגרת - ימי מלחמת "שאגת הארי". באותם ימים רבים מצאו עצמם סגורים בביתם, זקוקים לחיבור אנושי, לתוכן, ולתחושה שהחיים ממשיכים למרות הכול.

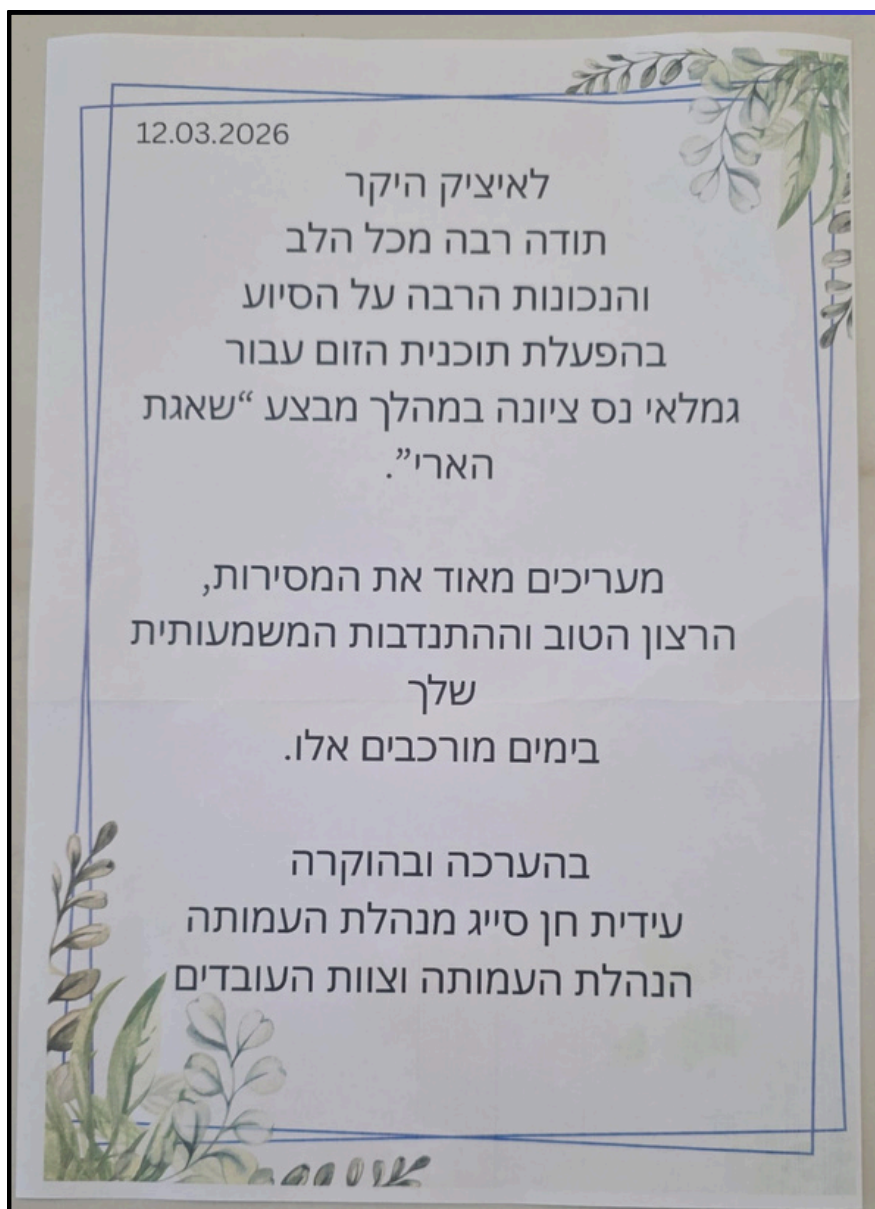
במסגרת פעילות "עמותת עמית" המפעילה את בית האזרח הוותיק בנס ציונה, לקחתי על עצמי את הפעלת כל מערך הזום שהועברו לתושבי העיר. ההפעלות כללו הרצאות בתחומים שונים וכן שעורי התעמלות לחיזוק הגוף. מאחורי כל הרצאה מקוונת עומדת עבודה רבה שאינה נראית לעין: תיאום עם המרצים, הדרכה מוקדמת על השימוש בזום, בדיקות טכניות לפני כל שידור, וליווי צמוד לאורך ההרצאה כולה כדי לוודא שהכול מתנהל בצורה חלקה. התנדבות זו דרשה ממני זמן רב, סבלנות ונוכחות מתמדת - אך גם העניקה תחושת שליחות גדולה. הידיעה שעשרות משתתפים יכולים להמשיך ללמוד, להיפגש ולהרגיש חלק מקהילה גם בימים קשים, הייתה עבורי מקור משמעותי לסיפוק. להפתעתי ולהתרגשותי הרבה, קיבלתי יום אחד לביתי באמצעות שליח 'משלוח מתוק' ומכתב ברכה מרגש.

המשך בעמוד הבא...

המחווה הקטנה והחמה הזו הזכירה לי עד כמה ההתנדבות נוגעת בלבבות, וכמה משמעות יש למאמץ המשותף של קהילה הפועלת יחד. לעיתים ההתנדבות אינה מתרחשת בחזית ואינה תמיד נראית לעין, אך היא מחברת בין אנשים, יוצרת רצף של פעילות ומשמרת רוח קהילתית דווקא ברגעים שבהם היא נחוצה ביותר.

3 חק סולומוניה

"התנדבות בבית ספר יסודי בתחום הרובוטיקה"

שמי **יורם לשם**, חבר ב"לשכת נס", מועצה אזורית דרום. החלטתי להתנדב במערכת החינוך מתוך ההכרה שזה אחד מהתחומים החשובים ביותר למדינת ישראל, ואם אני יכול לתרום משהו זה יהיה סיפוק גדול עבורי. אם הצבא שלנו הוא זה ששומר עלינו היום, החינוך הוא זה שישמור עלינו מחר. המדינה שלנו דלה באוצרות טבע ולכן המשאב האנושי הוא הערובה שבעזרתו נוכל לפתח תעשייה עתירת ידע מתקדמת גם עבור מערכת הביטחון להבטחת שלומנו, וגם למערכות אזרחיות שיאפשרו לנו להוביל בהרבה תחומים ובכך לבצר את המצב הכלכלי ולשפר את רמת החיים של כולנו.

ההתנדבות הראשונה שלי הייתה בבית ספר יסודי (ד'ו') שם עזרתי במתמטיקה ובאנגלית לקבוצות קטנות של תלמידים היותר מתקשים.

בנוסף לכך, שימשתי כמנטור (מנחה) בתוכנית הרובוטיקה של ארגון FIRST. בתוכנית זו יש שני חלקים, האחד זה בניית רובוט שמבוסס על בקר מתוכנת שמפעיל מנגנונים שונים שבנויים מקוביות של "לגו מכני" והחלק האחר הוא חקר.

בחלק הראשון הילדים בונים מנגנונים שונים ומתכנתים את הרובוט כך שיבצע משימות שונות (וכלל לא פשוטות) על לוח בגודל 2X3 מטרים.

המשך בעמוד הבא...

החלק השני החקר, הוא יותר עיוני ובו אני התמקדתי בעזרה לצוות. כאן הילדים אמורים לבצע תהליך של הגדרת הבעיה במרחב שהוגדר לאותה שנה על ידי FIRST, ובהמשך למצוא פתרון ייחודי וחדשני וטוב יותר מאלה שקיימים באותו זמן. עזרתי להם בתהליך תוך הקניית כלים שנדרשו למשימה הספציפית, אבל הם גם יעמדו לעזרתם בהמשך הלימודים ובחיים, כגון: סיעור מוחות וקבלת החלטה בטכניקה של טבלה משוקללת, חיפוש מידע ובהמשך מיונו, סיווג, קביעת סדרי עדיפויות וטבלת החלטה לבחירת הפתרון. זה כלל גם ראיונות עם מומחים לקבלת רעיונות וחוות דעת על הפתרון שמוצע על ידי הקבוצה. בסוף התהליך הילדים צריכים להכין מצגת ולהציג אותה לחבר השופטים בתוך שלוש דקות. כך הם לומדים לתמצת תהליך ארוך למסר מרוכז ומזוקק וכן לומדים הצגה בזמן אמת מול השופטים.

הגישה שנקטתי הייתה שכל העבודה נעשית על ידי התלמידים בעבודת צוות ובתיאום ביניהם, כאשר אני נותן להם כיוונים, מאתגר בשאלות, ומעיר על התוצרים בכדי לשפרם. היה לי סיפוק גדול לראות את הילדים עובדים בצוות, מתלהבים ומשפרים את היכולות שלהם בכל התחומים הנ"ל.

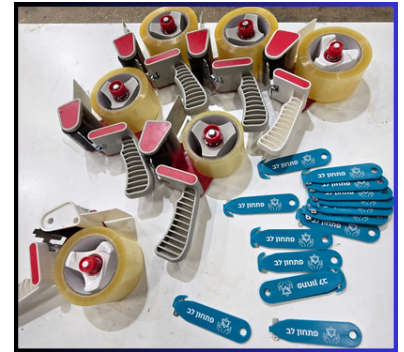
קוריוז קטן לסיום:

בפגישה הראשונה עם קבוצה של תלמידי ד', הצגתי את עצמי ואמרתי שאני מתנדב. אחד התלמידים שאל "מה זה מתנדב"? אמרתי לו שאני עובד, אבל בלי משכורת. אז הוא אומר לי בסדר, בלי משכורת, אבל כמה כסף אתה מקבל?...?

יורם פס

"התנדבות ב'פתחון לב' "

שמי ישראל פרקר, חבר בלשכת "מצאנו יין" במועצה אזורית דרום.

יש רגעים שבהם המצלמה הופכת למשנית, והידיים צריכות לעשות את המלאכה. אתמול, רונית ואני, חברי לשכת "מצאנו יין" בני ברית בראשון לציון, הגענו למרכז הלוגיסטי של עמותת "פתחון לב" בראשון לציון, עירנו, כדי לקחת חלק התנדבותי במפעל חסד שמתנהל בהיקף שקשה לתאר במילים. מסתבר שערך ה"ערבות ההדדית" הוא לא רק מושג היסטורי, אלא דבר שפועם בתוך החברה שלנו. כשעומדים שם, בין אלפי מארזים המיועדים למשפחות נזקקות לקראת חג החירות, מבינים שחיים אמיתיים מתחילים בביטחון תזונתי. מרגש היה לראות פעילות של מערך מקצועי ומיומן שלא כל כך מוכר לרבים מאיתנו. עמותת "פתחון לב", שנוסדה ב-1998, הוא ארגון הומניטרי שנלחם בשורשי העוני. הסלוגן המופיע על הארגזים שבתמונות שצילמתי "מתחילים מהבטן, עוברים לראש, נכנסים ללב" הוא תוכנית עבודה של ממש. העמותה מפעילה את תוכנית "נתיב לחיים", המלווה בצעירים מהפריפריה החברתית במשך מספר שנים מהתיכון, דרך הצבא ועד להשכלה הגבוהה ותעסוקה. הם מבינים שסל המזון הוא העזרה המיידית (ה"בטן"), אבל הדרך ליציאה אמיתית מעוני עוברת דרך חינוך והעצמה (ה"ראש"). רבים מצעירים מתנדבים אלה, מלאי הכבוד, פעלו סביבנו במחסן "פתחון לב".

המשך בעמוד הבא...

במהלך ההתנדבות ראינו את שיתוף הפעולה ההדוק עם המגזר העסקי, כמו לדוגמה, רק אחת מרבות, רשת Carrefour שתורמת תשתית ומוצרים כדי להבטיח שסל המזון יהיה מכובד, עשיר ואיכותי.

כשארזתי בקרטונים הגדולים את חבילות המצות והמצרכים, לא יכולתי שלא לחשוב על מאות האנשים שאיננו מכירים שגם הם יישבו סביב שולחן הסדר בזכות המתנדבים הרבים שפגשנו שם מכל הגילאים וממגזרים שונים.

מסתבר שמחפשים עוד ועוד מתנדבים להצטרף למאמץ הכולל: כל תרומה של סל מזון משנה עולם עבור משפחה אחת. אפשר לתרום במוקד *2658 או דרך אתר "פתחון לב".

המרכז הלוגיסטי בראשון לציון זקוק לידיים עובדות לאריזה ומיון. זו חוויה מיוחדת. פנינית – 050-5251654

מומלץ לשתף את הפוסט הזה, כך ככל שיותר אנשים יכירו את פעילות העמותה, נוכל להגיע ליותר משפחות.

עבורי ועבור רונית, אישתי, יום ההתנדבות הזה היה תזכורת חשובה: המורשת האמיתית של ישראל אינה רק במבנים או בסיפורי העבר, אלא באנשים שדואגים זה לזה כאן ועכשיו.

העמותה הממשיכה להתרחב ומטפלת בכ-160,000 נפשות מדי שנה. היא אימצה טכנולוגיות מתקדמות לניהול מלאי וחלוקה, מפעילה מרכזים דיגיטליים ללמידה, ויוצרת שיתופי פעולה אסטרטגיים עם המגזר העסקי בראשון לציון ובכל הארץ.

ישראל פרקר

מסע עם הלב

פתחון לב

משפחה יקרה,
בימים מאתגרים אלה, בצל מלחמת "שגת הארי", הלב של כולנו פועם קצת אחרת. חשוב לנו שתדעו: **אתם לא לבד.**

סל המזון שקיבלתם הוא חלק מפרויקט "מסע עם הלב" של ארגון פתחון לב. מאחורי הסל הזה עומדים אנשים רבים - מתנדבים, עובדים ותורמים. כולם יחד, מבקשים לשלוח אליכם מסר של ערבות הדדית, תקווה ולב פתוח.

בפתחון לב אנו מאמינים בסיוע הוליסטי: לא רק עזרה מיידית, אלא גם ליווי והכוונה להמשך הדרך. לכן אנו מציעים לכם גם סיוע **במיצוי זכויות**, הקשורות למצב החירום ולזכויות נוספות המגיעות לכם.

נשמח לעמוד לרשותכם בטלפון: *5922

אנחנו מאחלים לכם וליקיריכם ימים של רוגע, ביטחון ותקווה. שנדע כולנו לעבור את התקופה הזו יחד - בלב פתוח וביד מושטת.

בחיוב גדול, משפחת פתחון לב
כי כשצועדים יחד - זה באמת **מסע עם הלב**

סנוול, ממה, לו, Carrefour, bit, קבוצת עיריאל, בנק הפועלים

"הספקת מזון למשפחות ויחידים"

שמי **ישראל פרקר**, חבר בלשכת "**מצאנו יין**" במועצה אזורית דרום. בשבוע שעבר התנדבתי במרל"ג פתחון לב במערב ראשון לציון בהרכבת קופסאות קרטון גדולות ובמילויין במזון רב משקל המיועד לנזקקים. על הקרטונים נכתב "פתחון לב – מתחילים מהבטן, עוברים לראש, נכנסים ללב."

השבוע הגיעה לאגף הרווחה במערב ראשון לציון משאית גדולה ממנה נפרקו מאות הקרטונים האלה במטרה לאוספם ע"י מתנדבים ולהביאם לבתי אלה שצריכים אותם, כדי להמשיך בחיים תקינים.

גם אני הייתי אחד מהמתנדבים והמתנדבות שהגיעו למקום לצורך מבצע הספקת מזון למשפחות ויחידים הזקוקים לו.

כשרואים מקרוב את היקף הפעילות ואת האנשים שעומדים מאחורי הקלעים, מבינים שאגף הרווחה הוא הרבה יותר ממשד פשוט – הוא לב פועם וחשוב של הקהילה שלנו. גם ראש העירייה רז קינסליך והמשנה שלו מוטי עגמי הגיעו למקום כדי לברך את המארגנים והמתנדבים עם הלב הגדול המלא בנתינה לזולת.

הקרטונים המלאים שסיפקנו היום לנצרכים הם לא רק מזון, הם מסר ברור של "אתם לא לבד". בתקופה שבה החוסן הלאומי שלנו נבחן מדי יום, היכולת הפשוטה גם שלנו להושיט יד ולדאוג שאנשים לא יישארו רעבים היא הניצחון האמיתי שלנו.

כשנכנסתי לבתי מקבלי הקרטונים הבנתי מהר דבר שלא רבים יודעים. סביבנו גרים רבים שזקוקים לדברים הבסיסיים ביותר כדי לתפקד.

ראיתי, בפעילותי זו, עוד חלק קטן מארץ ישראל היפה במיטבה. הנתינה הזו היא השורש העמוק כאן. היה לי מרגש וחשוב לעזור במלאכת הקודש של אספקת מזון למי שזקוק לו.

ישראל פרקר

"מחברים לבבות"

כיו"ר בני ברית השרון, יצאתי יחד עם חברי המועצה לפעילות בחמ"ל העירוני של כפר סבא.

קיבלנו תדרוך מקצועי על התנהלות בעת חירום – התרעות, אזעקות ושימוש נכון במרחבים מוגנים – ומתוך תחושת שליחות יצאנו לרחובות העיר, לפגוש את התושבים, להסביר, לחזק ולחלק דגלי ישראל.

במהלך חלוקת הדגלים הבחנתי באישה שעמדה בצד, פניה עצובת וראשה שחוח. ניגשתי אליה וביקשתי בעדינות אם תסכים לצלם אותנו בפעילותנו. היא הסכימה, ולרגע עלה חיוך קטן ועצוב על פניה.

שאלתי אותה לשלומה, והיא השיבה בקול שקט: "אני עצובה... אחייני נהרג אתמול בלבנון." ליבי התכווץ.

ואז הוסיפה ואמרה: "אבל כשאני רואה אתכם, את האכפתיות שלכם, אני שמחה שאני בת לעם הזה."

ברגע אחד התחדדה לי משמעות השליחות שלנו. בתוך הכאב הגדול, בתוך האובדן, יש גם חוטים של תקווה, של ערבות הדדית ושל רוח שמסרבת להישבר.

ברגעים כאלה אני יודעת – אנחנו כאן לא רק כדי לחלק דגלים, אלא כדי לחבר לבבות ❤️
ברכה ז'אנרל

"אריזת חבילות מזון לנצרכים בעמותת פתחון לב- ראשון לציון"

להתנדבות יש תמיד שני צדדים: עושה טוב בנשמה ובהרגשה, למתנדב, וטוב ומועיל לזה שהמתנדב עוזר.

אני **ישראל פרקר** מלשכת "**מצאנו יין**" - בני ברית ראשון לציון. עבורי בני ברית = התנדבות.

לאחרונה התנדבתי שוב לעזרה בעמותת "פתחון לב" בראשון לציון. הצטרפתי בחניון התת קרקעי של "חונים קונים" לקבוצת חיילות וחיילים שהגיעו מבסיס אי שם בדרום ובוגרות ובוגרים (כמוני) מאזור ראשל"צ השטופים ומלאים ברצון לעזור לנזקקים. הפעם ארזנו שקיות מזון גדולות שהונחו בארגזי פלסטיק מהם הן עברו לעגלות של נזקקים שהגיעו לקבלם ועמדו בשורה ארוכה בתור שלא הסתיים.

אני בטוח שבהמשך הרבה מנות אוכל הוכנו מהירקות והרכיבים שמילאו את ארגזי האוכל והגיעו לעגלות הנזקקים.

מסתבר שבמקום נארז אוכל כבר חודשים רבים, מדי שבוע, ואנשי "פתחון לב" ממשיכים בפעילותם כאן עוד ועוד.

מסייעים להם מתנדבים רבים רחבי לב מטווח גילים רחב המגיעים מרחבי המדינה. בטוח שגם אני אחזור לשם שוב ושוב.

תודה למתנדבים ולמפעילים אותם בעמותת "פתחון לב".

מצפים לעוד מתנדבים - בווטסאפ 050-5251654

ישראל פרקר

"תיעוד סיפוריהם של בני הגיל השלישי"

שמי שולמית גוטליב מ'לשכת הרמוניה' במועצה האזורית שרון.
גננת במשך 40 שנה.

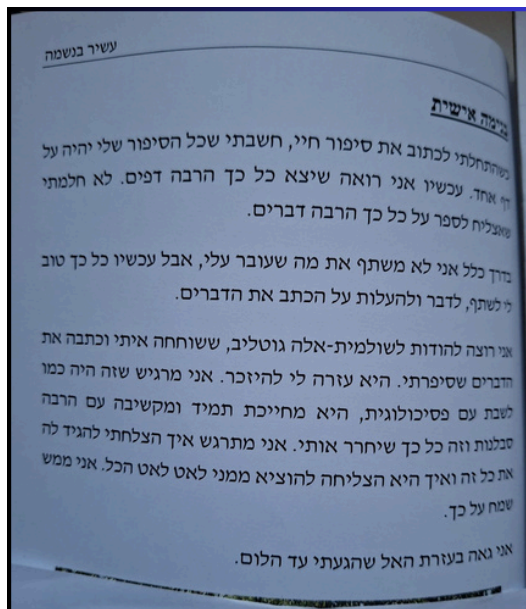
עם פרישתי המשכתי להעניק מניסיוני בהדרכת גננות, בהכשרת מתנדבים לגני ילדים, ובניהול גינה קהילתית יחד עם בן זוגי, עבור ילדים ומבוגרים כאחד.
כיום אני מקדישה את זמני באהבה גדולה לכתיבת סיפוריהם של בני הגיל השלישי.
כמה פעמים הבטחנו לעצמנו: *יום אחד אשב ואשמע את כל הסיפורים...*
ואז – החיים קורים. העבודה, הילדים, העיסוקים...
והסיפורים? נשארים בלב, לא מסופרים, עד שיום אחד כבר מאוחר מדי –
ואנו מבינים שלא שאלנו, לא הקשבנו, לא תיעדנו.
אני כאן כדי לשנות את זה.

אני יושבת מולם, מקדישה זמן אמיתי, מקשיבה מכל הלב והופכת את זיכרונותיהם לספר מסע חיים מרגש ומעוצב.

זו מתנה לדורות הבאים. עדות לחיים שנחיו, מורשת שלא תישכח.
זה "מסע חיים" כי כל אדם הוא עולם ומלואו, וכל סיפור – ראוי להיכתב.
חשוב לעשות זאת בזמן, לפני שיהיה מאוחר, כדי לאפשר לסיפור להישמע.

אני מלווה סבתות וסבים במסע הזה ועוזרת להם לספר את סיפור חייהם למען הדורות הבאים.

ועבורי – זו זכות גדולה לגעת בלבבות, ללמוד מכל סיפור חיים, ולהרגיש שאני שותפה לשימור זיכרונות יקרים שלא יסולאו בפז.
האנשים הופכים להיות חלק ממני.

שולמית גוטליב

כשהלב בוחר להאיר

בין זיכרון לאור דק של תקווה,
בין דמעה ללב שמבקש קרבה,
אנו צועדים – לאט, יחד,
נושאים כאב, ובוחרים גם צד של חסד.

ימים מהדהדים של עבר והווה,
שמות, פנים, סיפור שנכתב ונשמר,
ובתוך כל זה – יד מושטת,
אדם לאדם, קשר שנוצר.

כי גם כשעננים מכסים את השמיים,
יש אור קטן שמבקש להאיר,
ובמעשה אחד של נתינה
לב פוגש לב – והעולם נעשה בהיר.

